

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 408.

Tolvte Session.

96de Mode.

Tirsdagen den 29de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Jeg vil ikke tale om Lønningsafsaetterne; thi siden Loven er kommen tilbage fra Landstthinget har det staaet saaledes for mig, som om vi dog tilsidst vilde faae Loven igjennem, om ikke før, saa naar et Fællesudvalg fra begge Thing havde forhandlet om Uenigheden angaaende disse Gagesaetser. Jeg har, da vi i Udvalget forhandlede om, hvilket Forslag vi skulde stille op, udtrykkelig erkendt, at jeg kunde gaae f. Ex. til det Forslag, der er stillet af et æret Medlem af Udvalget, at jeg kunde gaae ind paa Underhandlinger, men at jeg kun ønskede at gjøre det under saadanne Forhold, at man var vis paa at faae Loven ud, naar man gjorde Indrømmelser. Det kunde vi efter min Mening ikke være visse paa, før vi havde et Fællesudvalg og faae, hvorvidt man kunde enes; naar det samlede, og man paa begge Sider gav enten lidt eller meget efter, saa ansaae jeg Loven sikret, og at man kunde enes om Saetserne ansaae jeg igrunden for temmelig givet. Jeg vilde derfor ved den nu forestaaende Afstemning have anseet det for mindre væsentligt, om Fleertallets eller det ærede enkelte Medlems Lønningsaetser foreløbig vedtoges, idet Vedtagelsen af hvilke som helst af disse Saetser foranlediger, at vi komme til nærmere at forfølge en Overenskomst, men efter den Erklæring fra Justitsministeren,

at han ikke engang vil finde sig i, at Loven skal revideres om 5 Aar istedetfor om 10, har jeg rigtignok ikke det mindste Haab om, at der er noget Udkomme med Hensyn til denne Lov. — Jeg vil henlede Opmærksomheden paa Udvalgets, og vel at mærke hele Udvalgets Forslag under Nr. 5. I det andet Thing er det indsat, at Justitsministeren skal være bemyndiget til ved Vacance at fastsætte Contoirholdsudgifter, og at de siden skulde bestemmes ved Lov. Naar vi nu gaae ud fra den ærede Justitsministers Forhold med Hensyn til denne Lov, hvorledes vilde vi saa være stillede, naar vi gik ind paa den Bestemmelse, det andet Thing har vedtaget. Den ærede Justitsminister har sagt os, at Saameget, som den vedkommende Embedsmand nu har opgivet sine Contoirudgifter til, maae de ansættes til i Fremtiden. Saameget giver han altsaa foreløbig Eftermanden og kommer derefter med en Lov, som skal stadfæste dette; men, siger han da til os, jeg tager ikke denne Lov, dersom der forandres en Stump i den, jeg tager ikke Loven, dersom I udslætte et eneste Comma i den — og hvad vil det saa sige, at disse Beløb skulde bestemmes ved Lov? Justitsministeren træffer Bestemmelse om, hvilke Contoirholdsogdtgjørelser der skal gives, saalænge det skal være, thi den paagjældende Lov kommer ikke ud, førend Rigsdagen vil give, hvad den ærede Justitsminister har fundet for godt at bestemme. Jeg seer altsaa ikke, at der paa den Maade vil opnaaes det Allermindste ved at sige, at Contoirholdsogdtgjørelsen skal bestemmes ved Lov, thi naar vi see hen til den Slags Bestemthed og Fasthed, som den høitæredede Justitsminister viser ligeoverfor Thinget,